

Viveca Sten om att byta genre

Viveca Sten har gjort succé med kriminalromaner som utspelar sig i Sandhamn och Åre. Så varför är hennes nya bok en feelgood om en kvinna på yogaretreat i Indien?

TEXT: ANDREAS LINDER

Blev deckargenren för trång?

– Absolut inte! En ny deckare kommer i höst. Men den här historien bara kom till mig, processen har varit oerhört lustfylld. Jag var på ett yogaläger i Kerala i Indien, och blev så uppfylld av miljön, maten och solen att jag började skriva. Först trodde jag att det skulle bli en novell, sedan en kortroman, men berättelsen ville mer.

Hade jag bett ChatGPT om en idé till en feelgoodroman känns det som om jag skulle få den här historien: en huvudkaraktär som lämnar sitt gamla liv bakom sig, yoga, månskenspromenader ...

– Haha. Men det behövs! Läget är så dystert i världen, man vill knappt titta på kvällsnyheterna. Då hjälper det att fly in i en annan värld.

Hur har arbetsprocessen skilt sig från ditt deckskrivande?

– Jag har inte kunnat gömma mig bakom döda kroppar. Deckargenren har en tydlig tematik, med mord och polisutredningar som skapar spänning och driv. *Helenas resa* bygger mer på karaktärernas relationer – samtidigt som jag har velat behålla bladvändar-

känslan. Det har varit utmanande, jag fick gräva mycket i mig själv.

Hur gjorde du?

– Jag skrev om och skrev om. Relationerna måste kännas äkta. Du kan inte bara skriva att en person blir arg, du måste visa varför, och hur ilskan påverkar andra personer. Och du behöver en mörk bottensats i en feelgood – för att skapa en kontrast till det fina och romantiska.

Ja, huvudpersonen Helenas härliga yogastunder i Indien korsklippas med scener från hennes äktenskap hemma i Eskilstuna, som långsamt faller isär.

– När jag läser feelgoodböcker om en snygg och begåvad 25-åring som blir dumpad av sin kille och störtar hem till föräldrarna i småstaden och säger att hon aldrig kommer att träffa någon, tänker jag alltid: »Skärp dig! Det är klart att du kommer.« Jag ville skildra en kvinna mitt i livet. Barnen flyttar ut. Relationen kollapsar. Hur vill man leva de nästa 30 åren? Vad är viktigt i livet?

I Åre och Sandhamn, där dina deckare utspelar sig, har du hus. Kerala åkte du till. Inspi-

reras du alltid av miljöer från ditt eget liv?

– Jag har alltid älskat miljöbeskrivningar. Min redaktör är på mig när de blir överentusiastiska – deckarläsarna bryr sig om vem som är mördaren, inte om att solen går ner i ett hus i tusen orangefärgade nyanser. Men i *Helenas resa* kunde jag frossa i sådant. Att beskriva platser som jag älskar är min specialitet – jag skulle aldrig kunna skildra en fiktiv värld. **Till skillnad från deckarna är Helenas berättelse i Indien skriven i jagform. Vad var mest utmanande med den formen?**

– Att jag inte kunde gå in i andra karaktärers huvud. Jag hade bara tillgång till Helenas tankar och känslor. Det ställde högre krav på att gestalta de andra karaktärerna.

Deckare och feelgood – våra kanske två största genrer. Du gillar att skriva brett?

– I och med att jag jobbade som jurist tidigare låg deckargenren närmast till hands, men då ville jag mest pröva att skriva något annat än tråkig facklitteratur. Ingen är mer förvånad än jag över att det blev en karriär av det. ☺

FOTO: KARL NORDLUND

VIVECA STEN

FÖDD: 1959 i Stockholm.

BOR: I Stockholm.

BAKGRUND: Har jobbat som chefsjurist på bland annat Postnord. Debuterade 2008 med *I de lugnaste vatten*, den första boken i deckarserien Morden i Sandhamn. Har de senaste åren släppt sex böcker i Åremorden-serien, bland annat *Gränsöverskridaren* (2025).

UTGIVNING I URVAL: *I grunden utan skuld* (2010), *I sanningens namn* (2015), *Mareld* (2018), *Offermakaren* (2020), *Helenas resa* (2026).